- 9. Можда није већ далеко. Можда ћ' скоро куцнут' час, Да ћеш доспет' тамо, где се Бож'је харфе чује глас, Бор' се дакле и не дај се, Спас нек' ти је нада сва, С' Њим ћеш продрет кроз мрак густи, Гдено вечна светлост сја.
- 10. Кад у срце Њега сместиш, Узданица т' буде Он, Тад' ћеш и ти одсјајиват' Милошћу му богатом; Кано светлост из дубине, Кано рујне зоре зрак, С' усана ће твоји' тећи Спасенија мелем благ.

37. ЉУБАВ

(1. Кор. гл. 13.) (На глас број 15. 33. 36. 51. и 205.)

- 1. Највећи је дарак љубав, Коју нама даје дух, Нек анђелски ја говорим: Без љуб'ве је празан звук; Без љуб'ве сам пусто звоно. И прапорац за навек; Чујеш гдено звони, звечи, Ал' ту срца нема тек.
- 2. Душе, Ти си дат' ми на то Да верујем Спаса мог, Научи ме љуб'вом горет', Јер је љубав вере плод; Љубав уме дуго трпит', Нит' завидит' коме зна, Понизна је, мила, блага. Те љубављу сваком сја.
- 3. Неће чинит' што не ваља, Нити своје тражи кад, Срдити се, о злу мислит'. Не зна она за никад; Истини ће радоват' се, Ал' неправди неће, не! Све верује, свему с' нада, Сноси све и трпи све.

38. ПОЈАЊЕ (На глас бр. 166. и 197.)

